

Evangelí del diumenge de la III setmana d'Advent: l'espera dinàmica de l'Advent

Evangelí i comentari del 3r diumenge d'Advent (Cicle C).
“Entre els qui anaven a fer-se batejar hi havia fins i tot uns publicans, que li deien: Mestre, què hem de fer?”. Com que el baptisme practicat per Joan exigia una conversió de vida, l'espera de l'Advent és l'ocasió d'un canvi en el camí de la santedat.

Evangelí (Lc 3, 10-18)

La gent li preguntava:

Així, doncs, què hem de fer?

Ell els responia:

Qui tingui dos vestits, que en doni un al qui no en té, i qui tingui menjar, que també el comparteixi.

Entre els qui anaven a fer-se batejar hi havia fins i tot uns publicans, que li deien:

Mestre, què hem de fer?

Ell els respongué:

No exigiu més del que està establert.

Igualment uns soldats li preguntaven:

I nosaltres, què hem de fer?

Els va respondre:

No feu servir la violència ni
presenteu falses denúncies per
treure diners de ningú, i acontenteu-
vos amb la vostra soldada.

El poble vivia en l'expectació, i tots
pensaven si Joan no fora potser el
Messies. Joan respongué dient a
tothom:

Jo us batejo amb aigua, però ve el qui
es més fort que jo, i jo no soc digne ni
de deslligar-li les corretges de les
sandàlies: ell us batejarà amb
l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a
les mans per ventar el gra de l'era i
per entrar el blat al graner; però
cremarà la palla en un foc que no
s'apaga.

Amb aquestes i moltes altres
exhortacions, Joan anunciava al
poble la bona nova.

Comentari

L'Evangelí de Lluc ens presenta després dels esdeveniments de la infància de Jesús, la missió de Joan Baptista. Aquest home de Déu, considerat el darrer dels profetes, punt de connexió entre l'Antic i el Nou Testament, recorria la regió del Jordà predicant i batejant.

Tal era la seva saviesa que les munions s'acostaven a ell per preguntar-li què havien de fer, quina vida havien de portar per convertir-se de veritat. En efecte, els qui s'acostaven a Joan sabien que el baptisme no era només un símbol sinó el senyal del principi d'una vida nova. A la història de la salvació l'aigua sempre marca un canvi, com el diluvi universal que neteja el món de tots els pecats, o el pas del Mar Roig que obre un camí de llibertat al poble d'Israel.

Joan té una paraula per a tota categoria de persones: publicans, soldats i gent comuna. A cadascú ensenya un camí de conversió que porta a pensar en els altres, a servir la societat, a practicar la justícia, a fugir de la murmuració.

L'Advent és per a tots els cristians un camí de conversió que es manifesta en actes de penitència i oració, però requereix un canvi de vida. I nosaltres també podem preguntar al Senyor què és el que vol de cadascú: “Què hem de fer?”. No és indiferent la nostra conducta, com explica el Baptista en la conclusió del passatge que hem llegit: el Senyor “ja té la pala a les mans per ventar el gra de l'era i per entrar el blat al graner; però cremarà la palla en un foc que no s'apaga”. Abans que comenci la missió pública del Messies, el Precursor ens recorda la serietat del pecat a la nostra vida, la serietat del judici, i ens convida a la conversió.

El “poble vivia en l'expectació”, ens diu l'Evangelí. Estem en un temps d'espera, com és l'Advent i tota la vida sobre la terra. Estem esperant el Salvador, estem esperant el començament del Regne de Déu i la vinguda definitiva de Jesús. Però l'espera no pot ser una cosa passiva, sinó una actitud dinàmica que requereix una conversió contínua i nova.

Aquesta és la invitació de l'Església aquests darrers dies d'espera: “vosaltres que sou el meu goig i la meva corona, manteniu-vos fermes en el Senyor! [...] El Senyor és a prop.” (Fl 4, 1.5).

Giovanni Vassallo //
Dariolopresti - Canva pro

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-
diumenge-de-la-iii-setmana-dadvent-
lespera-dinamica-de-ladvent/](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-diumenge-de-la-iii-setmana-dadvent-lespera-dinamica-de-ladvent/)
(18/04/2025)